

VILNIAUS MIESTO APYLINKĖS TEISMAS

S P R E N D I M A S LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2013 m. balandžio 30 d.

Vilnius

Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėja Eglė Žulytė-Janulionienė,
sekretoriaujant Audingai Petrauskienei,
dalyvaujant ieškovo atstovams advokatui Virginijui Bitei ir bendrijos primininkui Sigitui
Šiaudiniui,

atsakovo atstovui advokatui Sauliui Avižai,

viešame teismo posėdyje išnagrinėjo civilinę bylą pagal ieškovo Daugiaabučių namų savininkų
bendrijos „VIP Šilaičiai“ ieškinį atsakovui UAB „Progresyvios investicijos“, dėl įpareigojimo/
uždraudimo atlikti veiksmus, tretieji asmenys nepareiškiantys savarankiškų reikalavimų: Elvyra
Svilienė, Arūnas Svilas, UAB „P-Parkas“, UAB „Swedbank lizingas“,

n u s t a t è :

ieškovas ieškiniu prašo įpareigoti atsakovą UAB „Progresyvios investicijos“ neatlygintinai
perduoti ieškovo nuosavybėn 410,07 kv.m ploto automobilių stovėjimo aikštelię, unikalus Nr. 4400-
1288-4338, plane pažymėtą b1 (išskyrus tretiesiems asmenims Elvyrai Svilienei ir Arūnui Svilui
prilausančias 667/10000 dalis šių statinių); 157,46 kv.m automobilio stovėjimo aikštelię, unikalus Nr.
4400-1288-4354, plane pažymėtą b2; 958,42 kv.m ploto aikštelię, unikalus Nr. 4400-1559-5083, plane
pažymėtą b3; uždrausti atsakovui bet koka forma, tiek tiesiogiai, tiek netiesiogiai sudaryti kliūtis
neatlygintinai naudotis 410,07 kv.m ploto automobilių stovėjimo aikštelių, unikalus Nr. 4400-1288-
4338, plane pažymėtą b1 (išskyrus tretiesiems asmenims Elvyrai Svilienei ir Arūnui Svilui
prilausančias 667/10000 dalis šių statinių), 157,46 kv.m automobilio stovėjimo aikštelių, unikalus Nr.
4400-1288-4354, plane pažymėtą b2; 958,42 kv. m. ploto aikštelių, unikalus Nr. 4400-1559-5083, plane
pažymėtą b3 (kartu įpareigojant pašalinti esamas kliūtis – parkavimo automata, aikštelių apmokestinimą
rodančius ženklus ir pan.), iškaitant draudimą tokius veiksmus atlikti ir kitiems asmenims, sudariusiems
bet kokius sandorius dėl aikštelių su atsakovu; priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas. Ieškovas
nurodė, kad atsakovas būdamas gyvenamųjų namų kvartalo Sviliskių g., Vilniuje, statytoju su UAB
„Hansabankas“, finansavusiu minėtų namų statybas, laikotarpiu nuo 2006 m. iki 2007 m. sudarė su
pirkėjais, nekilnojamomo turto objektų: butų, garažų, cokoliniame aukšte esančių parkavimo aikštelių
preliminarišias ir pagrindines pirkimo-pardavimo sutartis. Pirkimo-pardavimo sutartimi UAB
„Hansabankas“ įsipareigojo perleisti bendrovei prilausantių žemės sklypo dalį daugiaabučių namų
savininkų bendrijos, kurios nariais pirkėjai įsipareigojo tapti, nuosavybėn, o iki žemės sklypo dalies
perleidimo sandorio sudarymo dienos, suteikti pirkėjams teisę neatlygintinai naudotis ta žemės sklypo
dalimi, kurią užima turtas ir kuri būtina jam naudoti pagal paskirtį. Žemės sklypo dalies kaina buvo
įtraukta į turto, nurodyto sutartyse, kainą. Atsakovas su aukščiau nurodytomis sutarties sąlygomis
sutiko, nepaisant to, 2007-2008 m. vienašališkai, minėtame žemės sklype įregistravo lauko automobilių
stovėjimo aikštèles (unikalūs Nr. 4400-1288-4338, 440-1559-5083, 440-1288-4354), aikšteliėse įrengė

užtvarus, paskelbė apie automobilių parkavimo vietų pardavimą, sumontavo parkavimo automata, pastatė kelio ženklus, nurodančius, jog automobilių stovėjimas aikštélėse mokamas. Ieškovas 2012-07-03 buvo pakviestas sudaryti su atsakovu žemės sklypo dalies pirkimo – pardavimo sutartį, tačiau atsakovas neketino perduoti žemės sklype esančių aikštelių ieškovo nuosavybęn. Ieškovo manymu, atsakovas įgyvendindamas nuosavybės teises pažeidė sutartinius įsipareigojimus, nekilnojamomo turto įgijėjų teises ir interesus, teisėtus lūkesčius neatlygintinai naudotis minėtomis aikštélémis. Ieškinį grindžia tuo, kad atsakovas pagal preliminarias pirkimo-pardavimo sutartis įsipareigojo ir atliko namų gerbūvio darbus, tame tarpe, įrengė aikštèles už pirkėjų lėšas, dar iki aikštelių įregistruavimo atsakovo vardu. Be to, atsakovas nei preliminariose, nei pagrindinėse pirkimo – paradavimo sutartyse neatskleidė, jog lauko automobilių stovėjimo vietas bus parduodamos. Aukščiau minėtos sutartys, kaip vartojimo sutartys, anot ieškovo, turi būti aiškinamos ieškovo bendrijos narių – nekilnojamomo turto objektų pirkėjų, kaip priėmusių standartines sutarties sąlygas šalių naudai. Atsakovas pirkimo-pardavimo sutartyse įsipareigojo ateityje perleisti žemės sklypą daugiabučių namų savininkų bendrijai, o ieškovas remdamasis CK 6.395 str. 1 d. pagrįstai tikėjosi, kad žemės sklypas jam bus perduotas su visais Jame esančiais objektais. Lauko automobilių stovėjimo aikštèles atsakovas privalėjo įrengti pagal Statybos techninių reikalavimų reglamento STR 2.06.01:1999 „Miestų, miestelių ir kaimų susisiekimo sistemas“ VI skyriaus „Automobilių aptarnavimo infrastruktūra“ 10 lentelės „Automobilių stovėjimo minimalus skaičius“ 1.1 p. reikalavimą, kadangi uždarų parkavimo vietų skaičius neatitiko teisés aktų reikalavimų. Ieškovo veiksmai įgyvendinant nuosavybės teises į automobilių stovėjimo aikštèles kelia grėsmę patirti realių piniginių išlaidų – pirkti vietas aikštélėse arba mokėti už naudojimąsi jomis. Ieškovas reiškia prevencinį ieškinį, kuriam ieškinio senaties terminas nuolat atsinaujina, todėl nėra praleistas (t. I, b.l. 1-12).

Atsakovas pateiktame atsiliepime su ieškiniu nesutinka, nurodo, kad ieškovas kaip netinkamas subjektas neturi teisés reikalauti neatlygintinai perduoti nuosavybén ieškinyje aptariamas aikštèles, kadangi reiškiami reikalavimai atsakovo ir bendrijos narių sudarytų patalpų pirkimo-pardavimo sutarčių, kurios išimtinai susijusios su kiekvienu patalpų savininku, pagrindu. Lietuvos Respublikos daugiabučių gyvenamųjų namų ar kitos paskirties pastatų įstatymas (toliau – DNSB įstatymas) taip pat nesuteikia ieškovui teisés reikšti paminėtus reikalavimus, pagal ši įstatymą fiziniams ir juridiniams asmenims priklausančias patalpas valdo, naudoja ir jomis disponuoja patys šių patalpų savininkai. Nurodė, kad ieškinio reikalavimas negali būti tenkinamas, kadangi aikštelių neatlygintinas perdavimas nenumatytas patalpų pirkimo-pardavimo sutartyse. Ginčo objektas – aikštélės nepatenka į CK 4.82 str. išvardintų objektų sąrašą, todėl negali buti vertinamos kaip buto priklausiniai. Ieškovas nepagrįstai teigia, atsakovą pažeidus ieškovo teisėtus lūkesčius, priešingai, atsakovas neketino ir nesuteikė pagrindo manyti, kad automobilių parkavimo aikštélės bus perduotos tretiesiems asmenims nemokamai, vėlesni atsakovo veiksmai patvirtina tikruosius atsakovo ketinimus – perleisti aikštèles atlygintinai. Ieškovas neteisingai aiškina pirkimo-pardavimo sutartis. Atsakovas nurodo ginčo objektą įrengęs ir pastatęs nepažeidžiant įstatymo reikalavimų, šių objektų nuosavybės teisė nėra ginčijama. Sutiko su ieškovo pozicija, jog privalėjo įrengti aikštèles tinkamai, tačiau šiuo pagrindu aikštélės negali būti perduotos neatlygintinai. Aikštelių įrašymas į aktus, kaip gamybos, transporto, ryšių ir kt. statinių dalį buvo būtinas, siekiant užtikrinti tinkamą daugiabučių gyvenamųjų namų projekto įgyvendinimą. Įvertinės tai, kad ieškovo bendrija buvo įsteigta ne visų gyvenamųjų namų esančių žemės sklype, apskaičiavo įsteigtai bendrijai tenkančią žemės sklypo dalį bei kreipėsi į ieškovą dėl žemės sklypo dalies perdavimo, tačiau ieškovas atsisako sudaryti sandorį, tokiu būdu pažeidžia savo sutartinius įsipareigojimus ir elgiasi nesąžiningai. Pažymi, kad ieškovo reikalavimai reiškiami pažeidžiant sutrumpintą 6 mén. ieškinio senaties, taikomo ieškiniams dėl parduotų daiktų trūkumų pateiki, terminą (t. I, b.l. 143-148).

Tretieji asmenys Elvyra Svilienė ir Arūnas Svilas pateiktame atsiliepime sutinka su ieškiniu, nurodo, kad 2007-09-26 įsigijo iš atsakovo butą name, esančiam Sviliskių g. 6, Vilniuje. Perkant minėtą butą, pagal pateiktą informaciją, manė jog bus paprasta priparkuoti automobilį namo kieme. Įvertinę pirkimo-pardavimo sutarties sąlygas dėl žemės sklypo perdavimo ieškovui ir leidimo neatlygintinai juo naudotis, papildomai mokėti už parkavimo vietą neketino. 2008 m., kuomet atsakovas įrengė užtvarus aikštélėse, paskelbė apie jų pardavimą, tretieji asmenys buvo priversti svarstyti vienos automobiliui pastatyti įsigijimo klausimą. Nesuprasdami visų su aikštelių pardavimu susijusių teisinių klausimų, 2010-06-09 sudarė pirkimo-pardavimo sutartį ir nusipirko iš atsakovo vietą automobilio aikštélėje už 6 000 Lt (t. I, b.l. 141-142).

Tretieji asmenys UAB „P-Parkas“ ir UAB „Swedbank lizingas“ atsiliepimų į ieškinį nepateikė.

Teismo posėdžio metu ieškovo atstovas palaikė ieškinį procesiniuose dokumentuose išdėstytais argumentais.

Atsakovo atstovas teismo posėdžio metu nesutiko su ieškiniu, prašė atmesti ieškinį kaip nepagrįsta.

IEŠKINYS ATMESTINAS.

Šalių paaiškinimais ir rašytiniais įrodymais byloje nustatyta, kad atsakovas ir trečiasis asmuo UAB „Swedbank lizingas“ (tuometinis UAB „Hansa lizingas“) finansavęs projektą, žemės sklype, esančiame Svilniškių g. 6, Vilniuje, pastatė daugiabučių gyvenamujų namų kvartalą ir įrengė kiemuose dvi automobilių stovėjimo aikštėles: unikalus Nr. 4400-1288-4338 (410,07 kv.m. ploto), unikalus Nr. 4400-1288-4351 (157,46 kv.m. ploto), bei aikštelių, unikalus Nr. 4400-1559-5083 (958,42 kv.m ploto). Automobilių stovėjimo aikštelių, unikalus Nr. 4400-1288-4351 ir unikalus Nr. 4400-1559-5083, nuosavybės teise priklauso atsakovui, stovėjimo aikštelių, unikalus Nr. 4400-1288-4338, 9333/10000 dalys priklauso atsakovui, o likusios 667/10000 dalys - tretiesiems asmenims Elvyrai Svilinei ir Arūnui Svilui (I t., b.l. 14-22). 2007 m. atsakovas su trečiuoju asmeniu UAB „Swedbank lizingas“ (tuometinis UAB „Hansa lizingas“) ir pirkėjai sudarė preliminarias butų daugiabučiuose gyvenamuosiuose namuose pirkimo-pardavimo sutartis (t. I, b.l. 23-26). 2007 - 2008 m. šalys sudarė pagrindines nekilnojamujų daiktų pirkimo-pardavimo sutartis (I t., b.l. 23-30).

Tarp šalių kilo ginčas dėl atsakovo įrengtų aukščiau paminėtų nekilnoamojo turto objektų - automobilių stovėjimo aikštelių pardavimo ir ribojimo jomis naudotis neatlygintinai.

Sutartys, kurias fiziniai asmenys sudaro su įmone dėl buto įsigijimo asmeniniams poreikiams, teismų praktikoje vertinamos kaip vartojimo sutartys, kurioms taikomos vartotojų interesus saugančios įstatymų normos (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2013 m. sausio 4 d. nutartis, priimta civilinėje byloje *A. B. v. BUAB „Atolas“*, bylos Nr. 3K-3-72/2013; kt.). Vadovaujantis vartotojų apsaugos srityje priimtomis Europos Sajungos ir nacionalinių teisės aktų normomis, sutartis turėtų būti kvalifikuojama kaip vartojimo, jei ji atitinka esminius požymius: prekes (ar paslaugas) įsigija fizinis asmuo, savo asmeninių, šeimos, namų ūkio poreikiams tenkinti, o prekes (ar paslaugas) teikia verslininkas. Pažymėtina, jog ieškinį reiškia ieškovas – daugiabučių namų savininkų bendrija, kuri pagal jos įstatus yra privatus ribotos atsakomybės juridinis asmuo (I t., b.l. 49).

Iš šių bylų pateiktos 2008 m. sausio mén. Nekilnojamujų daiktų pirkimo-pardavimo trišalės sutarties sudarytos tarp UAB „Hansa lizingas“ (toliau – finansuotojas), UAB „Progresyvios investicijos“ ir vieno iš buto pirkėjų matyti, jog finansuotojas įsipareigoja perleisti finansuotojui nuosavybės teise priklausantį žemės sklypo, unikalus Nr. 4400-0857-6256, (ant šio žemės sklypo stovi pastatas, kuriame yra butas), atitinkamą dalį daugiabučio namo savininkų bendrijos, kurios nariais įsipareigoja tapti pirkėjai, nuosavybėn (sutarties 4.6 p.). Kasacinės instancijos teismo praktikoje pripažįstama, kad teisė spręsti dėl bendrojo naudojimo objektų valdymo, naudojimo ir disponavimo priklauso butų ir kitų patalpų savininkams, nepriklausomai nuo to, kokia įstatyme nustatyta forma jie šią teisę įgyvendina (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus 2009-10-05 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-376/2009*). Todėl ieškovas – daugiabučio namo savininkų bendrija, ginti namo patalpų savininkų teises bei teisėtus interesus teisme gali tik jiems pavedus. Daugiabučių namų savininkų bendrijos „VIP Šilaičiai“ įgaliotinių susirinkimų 2012-08-20 protokolas Nr. VIPS-12-3 (b.l. 95-97) patvirtina, jog bendrijai buvo pavesta teikti ieškinį dėl automobilių aikštelių perdavimo bendrijai. Todėl, darytina išvada, jog bendrija turi teisę reikšti teisme tokio pobūdžio reikalavimą.

CK 6.394 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad pagal pastato, įrenginio ar kitokio nekilnoamojo daikto pirkimo–pardavimo sutartį pirkėjui kartu su nuosavybės teise į tą daiktą pardavėjas perduoda ir šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytas teises į tą žemės sklypo dalį, kurią tas daiktas užima ir kuri būtina jam naudoti pagal paskirtį. Taigi CK 6.394 straipsnis reglamentuoja pastato, statinio ar įrenginio, suformuoto ir viešajame registre įregistruoto kaip atskiras nekilnoamojo turto objektas, užimantis tam tikrą žemės sklypo dalį ir negalintis būti naudojamas pagal paskirtį nesinaudojant atitinkama žemės sklypo dalimi, pirkėjo teises į atitinkamą žemės sklypo dalį. Tais atvejais, kai pirkimo–pardavimo sutarties dalykas yra ne savarankiškas pastatas ar kitas nekilnoamojo turto objektas, bet jo dalis, t. y. butai, patalpos daugiabučiuose namuose, sprendžiant dėl pirkėjo teisių į žemės sklypą taikytinas ne tik CK 6.394 straipsnis, bet ir Žemės įstatymo 30 straipsnis, tiesiogiai reglamentuojantis būtent tokio pobūdžio pirkimo–pardavimo sutarties šalių sантиkius dėl žemės. Žemės įstatymo 30 straipsnio 7 dalyje nurodyta, kad, perleidžiant butą ar kitą patalpą daugiabučiame name, kartu turi būti perleidžiama ir

nuosavybės teisė į bendraja nuosavybe esančią žemės sklypo dalį, reikalingą šiam butui ar kitai patalpai daugiabučiame name eksplloatuoti, jeigu ši žemės sklypo dalis nuosavybės teise priklauso buto ar kitos patalpos perleidėjui. Taigi tais atvejais, kai sudaroma buto ar kitos daugiabučiame name esančios patalpos pirkimo–pardavimo sutartis, o pardavėjas yra žemės sklypo dalies, reikalingos parduodamam turtui naudoti pagal paskirtį, arba viso žemės sklypo savininkas, kartu su butu ar patalpomis turi būti perduodama ir nuosavybės teisė į atitinkamą žemės sklypo dalį.

Siekiant nustatyti, ar bendrijos nariai sudarytų sutarčių (preliminariosios ir pagrindinės) pagrindu įgijo teises į žemės sklypą – automobilių stovėjimo aikštėles, turi būti vadovaujamasi CK 6.193 straipsnyje įtvirtintomis sutarčių aiškinimo taisyklėmis. Pagal sisteminio sutarties aiškinimo principą (CK 6.193 straipsnio 2 dalis) bet kuri sutarties salyga turi būti aiškinama atsižvelgiant į visą sutarties kontekstą.

Kaip jau minėta Nekilnojamujų daiktų pirkimo-pardavimo sutarties 4.6 p. numato, jog finansuotojas įsipareigojo jam nuosavybės teise priklausantį žemės sklypo, esančio Sviliškių g. 6 ant kurio stovi pastatas, kuriame yra turtas, atitinkamą dalį perleisti daugiabučio namo savininkų bendrijos, kurio nariu įsipareigojo tapti pirkėjas, nuosavybėn. Šios sutarties 4.6.1 p. numatyta, kad šalių susitarimu iki minėto žemės sklypo dalies perleidimo sandorio sudarymo dienos, finansuotojas suteikia pirkėjui teisę neatlygintinai naudotis minėto žemės sklypo dalimi, kurią užima turtas ir kuri būtina jam naudoti pagal paskirtį. Pagal sutarties 5.6.1 p. pardavėjas suteikė teisę pirkėjui neatlygintinai naudotis minėto žemės sklypo dalimi, kurią užima turtas ir kuri būtina jam naudoti pagal paskirtį. Taigi minėtos sutarties 4.6.1 ir 5.6.1 punktai numato neatlygintiną žemės sklypo, ant kurio stovi pastatas, dalies naudojimą pagal paskirtį, t.y. naudotis žemės sklypu tiek, kiek tai susiję su parduodamo turto tinkamu eksplloatavimu, t.y. namo naudojimu pagal paskirtį (pavyzdžiu, turėti galimybę patekti į namą, naudoti žemės sklypą namo inžinieriniams tinklams pastatyti ir kt.), tačiau ši sutartis nenumato pirkėjo teisės neatlygintinai naudotis automobilių stovėjimo aikštelių, esančia prie namo. Be to, pažymėtina, jog pastatai – daugiabučiai gyvenamieji namai, esantys Sviliškių g. 2, 4, 6, 8, 2A buvo pripažinti tinkamais naudotis (ginčo dėl šios aplinkybės tarp šalių nėra), o tai reiškia, kad statiniai pastatyti pagal įstatymų nustatyta tvarka suderintą techninį projektą bei tinkami ir saugūs naudoti pagal savo paskirtį. Atkreiptinas dėmesys į tai, jog nei STR 2.06.01:1999, nei STR 2.03.01:2001, kuriais vadovaujanties buvo suprojektuotos stovėjimo aikštėlės, reglamentuoja aikštelių įrengimą, tačiau neregлamentuoja stovėjimo aikštelių neatlygintino perleidimo buto savininkams. Ieškovo patekti į bylą straipsniai (II t., b.l. 26, 27) (patalpinti internetinėje erdvėje), neva, patvirtinantys, jog nebuvu susiklosčiusi praktika statybų rinkoje daugiabučių namų gyventojams papildomai mokėti už automobilių stovėjimo aikštelių, teismo negali būti vertinami, nes nei šalims, nei teismui nėra žinomas straipsnyje minimų statytojų ir pirkėjų nekilnojamomo turto sudarytų sandorių sąlygos. Be to, atkreiptinas dėmesys į tai, jog 2008-09-12 atsakovas ir fizinių asmenų grupė, susidedanti iš Virginijaus Bitės (ieškovo atstovas advokatas), Sigito Šiaudinio (bendrijos pirmininkas) ir Gintarės Morkūnenės (toliau – iniciatyvinė grupė) sudarė Bendradarbiavimo sutartį pagal kurią atsakovas atsisakė ketinimo parduoti 10 stovėjimo vietų ir įsipareigojo jas perleisti bendrijai neatlygintinai, o suinteresuotiemis asmenims turėjo būti parduodamos likusios 31 stovėjimo vieta už ne didesnę kaip 15 000 Lt kainą (II t., b.l. 48-51) (sutartis nutraukta 2011-12-22 (II t., b.l. 52)). Minėtos bendradarbiavimo sutarties sudarymas nepaneigia faktą, jog bendrijos nariams buvo žinoma apie automobilių aikštelių įsigijimą atlygintinai. Todėl ieškovo atstovo argumentai, jog butų pirkėjai Nekilnojamujų daiktų pirkimo-pardavimo sutarties pagrindu įgijo ir daiktinę teisę neatlygintinai naudotis ginčo automobilių stovėjimo aikštelių atmetinti kaip nepagrįsti, nes nėra jokio teisinio pagrindo, kuriuo remiantis atsakovas privalėtų suteikti ieškovui nemokamai naudotis jam nuosavybės teise priklausantiomis ginčo aikšteliomis, juo labiau, kad atsakovo teisės į konkretų, individualizuotą turtą buvo įregistruotos įstatymų nustatyta tvarka viešame registre.

Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytas aplinkybes, ieškinys atmetinas.

Ieškovas prašo taikyti ieškinio senatį motyvuodamas, jog ieškinui dėl parduotų daiktų trūkumų taikomas surumpintas šešių mėnesių ieškinio senaties terminas. Atsakovas nurodo, jog ieškovo reikalavimai yra grindžiami tuo, kad nebuvu tinkamai įvykdyma nekilnojamomo turto pirkimo-pardavimo sutartis, t.y. nebuvu perduoti visi daiktai, kuriuos esą atsakovas turėjo perduoti. Ieškovas, nekilnojamomo turto pirkimo-pardavimo sutartis sudarė laikotarpiu nuo 2006 iki 2007 metų, t.y. nurodytu laikotarpiu turtas buvo perduotas patalpų savininkams. Atsakovo nuomone, ieškovo reikalavimas yra dėl parduoto daikto trūkumų, todėl ieškovo ieškinyje nurodomo pobūdžio reikalavimai privalėjo būti reiškiami per

šešis mėnesius nuo turto per davimo. Atsakovo prašymas taikyti ieškinio senatį atmestinas, kadangi šiuo atveju ieškinį reiškia bendrija dėl įpareigojimo/ uždraudimo atligli veiksmus – įpareigoti atsakovą neatlygintinai perduoti ieškovo nuosavybę ginčo aikštėles, t.y. ieškovas reiškia ieškinį dėl daiktinių teisių pažeidimo, o tokio pobūdžio ieškiniam yra taikomas bendrasis ieškinio senaties dešimties metų terminas.

CPK 93 str. 1 d. numato, kad šaliai, kurios naudai priimtas sprendimas, jos turėtas bylinėjimosi išlaidas teismas priteisia iš antrosios šalies. Ieškinys atmestas. Viso atsakovas patyrė 13 975,50 Lt bylinėjimosi išlaidų, kurias sudaro išlaidos advokato pagalbai apmokėti (II t., b.l. 76-78). Tačiau atsižvelgiant į tai, jog byla nereikalaujanti specialių žinių, bylos sudėtingumą, teismo posėdžių kiekį (du) ir laiką (viso parengiamasis ir teismo posėdis truko apie 2,5 val.), kiekvienos iš šalių paruoštų procesinių dokumentų kiekį, bylos apimtį (du tomų) bei vadovaujantis 2004-04-02 LR Teisingumo ministro įsakymu Nr. 1R-85 „Dėl rekomendacijų dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą teisinę pagalbą (paslaugas) maksimalaus dydžio patvirtinimo“ 8.2 ir 8.18 punktais, bei teisingumo ir protingumo principais, atsakovo patirtos bylinėjimosi išlaidos yra aiškiai per didelės ir mažintinos iki 4 000 Lt. Viso atsakovui iš ieškovo priteistina 4 000 Lt bylinėjimosi išlaidų.

Vadovaujantis CPK 92 str., iš ieškovo priteistinos išlaidos, susijusios su procesinių dokumentų įteikimu, kurios sudaro 53,09 Lt. Šios išlaidos yra mokamos į Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos sąskaitą, įmokos kodas 5660.

Vadovaudamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 259 straipsniu, teismas

n u s p r e n d ž i a :

Ieškinį atmesti.

Priteisti iš ieškovo Daugiabučių namų savininkų bendrijos „VIP Šilaičiai“, i. k. 302618557, atsakovo UAB „Progresyvios investicijos“, i.k. 124589469, naudai 4 000 Lt (keturis tūkstančius litų) bylinėjimosi išlaidų.

Priteisti iš ieškovo Daugiabučių namų savininkų bendrijos „VIP Šilaičiai“, i. k. 302618557, valstybės naudai 53,09 Lt (penkiasdešimt tris litus 09 ct) išlaidų, susijusių su procesinių dokumentų įteikimu, kurios yra mokamos į Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos sąskaitą, įmokos kodas 5660.

Sprendimas per 30 dienų nuo priėmimo dienos skundžiamas, paduodant apeliacinį skundą Vilniaus apygardos teismui per Vilniaus miesto apylinkės teismą.

Teisėja

Kopija tikra
Teisėja

Eglė Žulytė-Janulionienė

Eglė Žulytė-Janulionienė